

Piikkipuskissa

2023

Anna Heinonen

Kukka-Maaria Koskinen

Kuvataiteen perusopetus, laaja
oppimäärä

Lopputyö

Sara Hildén -akatemia

JOHDANTO

Kun ajattelen itseäni, opintojani ja esikuviani taiteen maailmasta, syntyy aika sekava kuva. Opintojeni aikana olen tutustunut taiteen moniin eri tyyliin ja muotoihin, muun muassa sarjakuviin ja maalaukseen. On ollut erittäin hankalaa oivaltaa, mikä olisi juuri minun intohimoni.

Kun ajattelen esikuviani mieleen juolahtaa Francisco Soria Aedo, Tatsuki Fujimoto ja Olek. Espanjalainen maalaaja, japanilainen manga taiteilija ja puolalainen virkkaaja. Toisin sanoen pidän ja innostun hyvin monenlaisesta taiteesta. Kuitenkin yhteisiä piirteitä kaikessa, jota rakastan ovat kirkkaat värit ja ihmiset.

Valmiita lopputöitäni katsellessa tämä taitaa tulla selkeästi esiin. Samalla minulla nousee ylpeyden tunne, sillä sain nämä lopulta tehtyä, vaikka epävarmuus kaikesta oli osana tätä pitkää prosessia. Tuntuu siltä, että alan hieman ymmärtämään, mihin tyyliin ja muotoon oma taiteeni suuntaa.

VALMIS TEOS

Työ on maalattu akryyli maalilla, jonka päälle on piirretty maalitusseilla. Maalauksissa kuvaan erilaisia ihmisiä pareittain punaisten ja sinisten kukkien ympäröimänä.

Työni aiheeni on rakkaus, jota ei yhteiskunnassamme vieläkään hyväksytä. Maalauksissani esitän saman sukupuolisia pareja, muunsukupuolisia ja eri etnisyyksiä. Halusin ihan alusta asti tehdä tällaisen kantaaottava työn, sillä aihe osuu omaan elämäni.

Tykkäämme hehkuttaa Suomea tasa-arvon ja suvaitsevuuden ihmemaana, kun taas todellisuudessa se ei ole todellakaan näin. Vähemmistöön kuuluvana tunnen identiteettini ja parisuhteeni olevan kaunis, mutta tunnen myös jatkuvaa ahdistusta enkä oikeaa vapautta. Jos mainitsen identiteettini tai kerron tarkemmin parisuhteestani jollekin uudelle ihmiselle, laitan itseni ja kumppanini aina sen riskin alle, että uusi henkilö ei hyväksy tai kyseenalaistaa olemassaolomme. Se on turhauttavaa ja henkisesti rasittavaa. Olemassaolomme näyttää olevan hyväksytty vain silloin, kun olemme hiljaa emmekä yritä liikkua vapaasti yhteiskunnassa.

Tuntuu siis siltä, että olisin kukkivassa piikkipuskassa. Se näyttää kauniilta, mutta jos haluaisin liikkua se satuttaisi minua.

ALOITUS

Aiheen valinta oli helppoa, sillä oikeastaan heittelen ulos omaa turhautumistani. Valitsin maalauksen, sillä halusin tutustua siihen enemmän ja hioa omaa osaamistani siinä. Aikaisemmin maalaustunneilla usein perehdyttiin moneen eri maalaukseen lyhyessä ajassa. Tämä teki hyvää taiteenalan esittelyssä, mutta koin haluavani perehtyä siihen enemmän. Halusin tuntea oloni itsevarmaksi, kun pidän pensseliä kädessä. Valitsin lisäksi tussit, koska pidän eri materiaalien ja jälkien sekoituksesta. Tussien käyttö mahdollisti pienempien yksityiskohtien ja muotojen korostamisen työssäni.

Tiesin jo alusta asti haluavani tarkan väripaletin työhön. Tiesin haluavani kirkkaat värit, joten valitsin Preussin sinisen, Titaaniin valkoisen, Naphtol punaisen ja Azo keltaisin maaleiksi. Kaikki värisävyt työssäni ovat siis näiden neljän värin yhdistelmiä. Tämä auttoi pitämään värimaailman suhteellisen yhteensopivana.

Mainitsin jo Francisco Soria Aedo yhdeksi minun innoittajakseni. Hänen töissään kuvataan oikeita ihmisten tunteita. Hahmot hänen maalauksissaan usein hymyilevät, joka on jotenkin harvinaista realistisissa maalauksissa. Mielestäni se tekee hahmoista oikeasti eläviä ihmisiä ja halusin tuoda samanlaista omaan työhön.

Suuri inspiraatio oli myös erään @eleheba twitter käyttäjän taide. Löysin hänen töitään, jossa kuvastetaan juuri pareja perinteistä Israelilaista ja juutalaista taidetta jäljitellen.

Tavoitteeni työnteossa oli saada se loppuun valmiiksi. Kuvittelin, että yksi maalaus ei olisi tarpeeksi näyttämään kaiken sen moninaisuuden, jonka halusin työni näyttävän. Pohdinnan jälkeen päätin tehdä neljä maalausta. Tavoitteeni oli haastaa itseni pitkään tekemiseen, sillä tylsistyn yleensä hyvin nopeasti.

TYÖSKENTELYPROSESSI

Hankalinta oli tarkan tyylin etsiminen, Tiesin, etten halua tehdä realismia, mutta tämä ei oikein antanut tarkkaa suuntaa. Hahmotteluja oli paljon ja lopulta päätin, että tyyli löytää itsensä, kun aloitan itse maalaamisen. Olinkin ihan oikeassa. Tämä kuitenkin tarkoitti, että ensimmäiseen maalaukseen meni moninkertaisesti enemmän aikaa, kuin muihin maalauksiin.

Tein paljon korjauksia, sillä en ollut varma omasta tekniikastani. Toiseen maalaukseen siirryttyäni jouduin olemaan maalamatta pari viikkoa selässäni olevien tikkien takia, joka hidasti prosessia ja sai minut hermostumaan aikataulusta. Kevään aikana tämä hermostuminen johti siihen, että tulin tekemään töitä vapaa-ajalla. Olin jonkin takia varma, etten ehtisi saamaan niitä valmiiksi. Tämähän johti siihen, että olinkin valmis hieman etuajassa.

Hahmojen maalaamisessa huomasin, että en olekaan tottunut kuvamaan ihmisiä niin monimuotoisesti kuin ajattelin. Kaikki kasvot tuntuivat näyttävän samalta, samoin kehot. Epävarmuutta syntyi tummempien ihonsävyjen maalaamisessa. Tajusin, etten ole ennen edes maalannut tummia ihonsävyjä. Kuitenkin en tällaisen pienen asian vuoksi jättänyt niitä maalamatta, koska ajatus työssäni oli juuri moninaisuuden korostaminen.

ITSEARVIOINTI

Yleisesti ottaen, tunnen onnistuvan lopputyössäni. Seurasin suunnitelmiani hyvin tarkasti, vaikka aluksi ajattelin, että ne tulevat muuttumaan maalauksen aikana. Toki ihan ensimmäiset luonnokseni ovat aivan jotain muuta.

Opin paljon akryyli maalauksesta ja tunnen oloni paljon itsevarmemmalta tämän taiteenalan äärellä, verrattuna lukuvuoden alkuun. Mielestäni tussit olivat myös erittäin hyvä idea, joka sopii maalausten kokonaisuuteen.

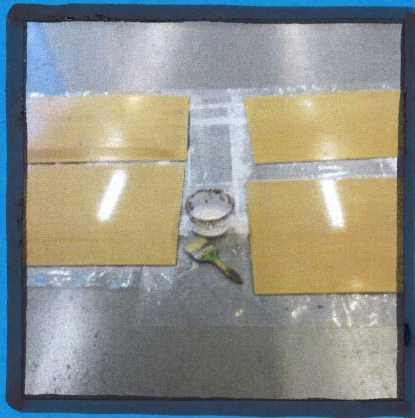
Kuitenkin en ole täysin rakastunut työhöni. Hahmot ovat monenlaisia, mutta ne tuntuvat minusta passiivisilta. Välillä ajattelen myös, että jos olisin valinnut työmateriaaleiksi pelkät tussit, työstäni olisi tullut tarkempi ja yksityiskohtaisempi, sillä juuri tussit ovat mukavuusalueettani ja osaisin käyttää niitä ehkä taitavimmin, kuin pensseliä.

Pääsin kuitenkin pois mukavuusalueeltani. Totuin pensseliin kädessäni ja onnistuin mielestäni ideani kuvaamisessa. Katsellessani töitä, tulee lämmin olo, sillä on ihanaa nähdä lopputulos kuukausien työn jälkeen, varsinkin kun on monesti kyseenalaistanut, että saako edes mitään valmiiksi. Tiedän nyt, että kykenen tekemään pidempiäkin projekteja, kuin mitä ajattelin.

Erityiset kiitokset: Kukka-Maaria-ope, ystävät Jayde, Vilma ja Sami, äiti, mummi sekä Tchailovskiy ja Mitsui, joidenla musiikkia kuuntelin maalaessani. ♡

14. syyskuuta

21. syyskuuta

3. marraskuuta

7. joulukuuta

15. helmikuuta

11. maaliskuuta

29. maaliskuuta

1. huhtikuuta ☆